

stærkt Fiskeriet er i Aftagende, og særlig fremhæver han, at Silden er i stærk Aftagende ved Bornholms Kyster, og at Laksefiskeriet er snart helt ved at forsvinde. Det er ifølge Fiskeriberetningen kun Ubetydeligheder, der fanges af denne Fisk mod tidligere. Fiskerne derovre ere altsaa i Øjeblikket meget vanskelig stillede, de have mistet Baade og Redskaber, deres Havne ere sønderbrudte, saa at de ikke ere i Stand til at drive deres Næring, og mange af dem ere i Nød. Professor Peddersen skriver, at der ligefrem er bitter Trang i den bornholmske Fiskerbefolkning. Derfor er det underligt, at det ærede Medlem for Rønne (Blem) er den, der allerstærkest anbefaler at stemme mod dette Tilskud. Der gaar ovre paa Bornholm den Myte eller det Sagn, at det ærede Medlem for Rønne her i Rigsdagen har en uhyre Magt, og at det derfor ikke gaar an, mene mange Smaafolk paa Bornholm, at undlade at stemme paa ham, det vilde komme til at svie haardt til Bornholms Interesser, derfor gælder det først og fremmest om at faa ham valgt. Jeg tror nu nok, at denne Anskuelse er meget stærkt paa Retur; det saa vi ved sidste Valg, hvor Socialdemokraterne fik saa betydeligt et Stemmeantal, at det var overraskende for mig. Og dette Sagn om det ærede Medlems store Indflydelse vil sikkert aftage endnu stærkere, naar man derovre ser hans Optræden her i denne Sag, hvor det viser sig, at han ikke er i Stand til at gøre noget for Fiskerne. Han kan som saa mange andre følge lige bagefter Landbrugsministeren, men det er jo ikke saadan noget, synes jeg, særlig berømmeligt. Jeg tror derfor, at naar dette bliver kendt, vil sikkert megen af denne Tro — man kunde kalde det Overtro — om, at det ærede Medlem for Rønne er saa mægtigt og indflydelsesrigt, have faaet et Grundskud, og jeg tror, det ogsaa ærlig fortjener det.

Jens Busk: Jeg havde rigtignok ikke tænkt, at jeg havde behøvet at tage Ordet, da vor Ordfører har røgtet sit Hverd i alt Fald til min fulde Tilfredshed. Men da det har behaget det ærede Medlem (K. M. Klausen) at blande min Person ind i Forhandlingen, finder jeg Anledning til et Par Bemærkninger. Saavel den ærede Minister og Ordføreren som det ærede Medlem have jo ved Omtalen af Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 under § 2 strejft Forhandlingerne, der fandt Sted her den 12. Maj 1903 angaaende et Andragende

om samme Sag. Nu hørte jeg det ærede Medlem beraabe sig paa, at det ærede Medlem for Silkeborg (Byriell-Jensen) og jeg havde udtalt os — det Indtryk maatte i alt Fald Tinget faa — i samme Retning som han. Jeg skal ved et Par Citater vise, hvordan han bærer sig ad med at bevise. Han begyndte med at sige, at det ærede Medlem for Silkeborg har ogsaa udtalt sig velvillig om denne Sag og var altsaa et Vidne, der skulde føres i Marken til Gunst for det ærede Medlem. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg læse et Par Linier af, hvad det ærede Medlem for Silkeborg sagde. Ifølge Rigsdagstidenden for 1902—03, Sp. 5604 udtalte dette ærede Medlem den 12. Maj 1903 følgende: „Ja! — Efter de Oplysninger, der ere komne frem fra den ærede Ordfører“ — Ordføreren, det var mig — „beklager jeg, at de to ærede Medlemmer have stillet Forslag om at henvise Andragendet til Ministeren“. Det er jo en slem Hjælp, det ærede Medlem faar der. Efter at det ærede Medlem for Silkeborg har hørt Forhandlingen her om denne Sag, beklager han, at de to ærede Medlemmer desuagtet have villet have denne Sag frem. Det forekommer mig at være tydeligt og klart. Men Socialdemokraterne have ved deres Optræden i hele denne Sag reelt kun skadet disse Skovarbejdere, og det antager jeg ikke har været deres Hensigt. Det ærede Medlem formanede den ærede Landbrugsminister til at tage lidt mere kærligt og velvilligt end hidtil, naar der var Tale om Smaafolk. Ja, men blev det ikke netop oplyst i Forhandlingen den 12. Maj 1903, at Landbrugsministeren havde udtalt sig paa den velvilligste Maade inde i Finansudvalget? Er det ikke netop det, der staar at læse i Tidenden den Dag i Dag, at Landbrugsministeren i Finansudvalget havde sagt, at han havde den største Interesse for disse Skovarbejdere, men han vilde sige til os, at hvis vi ville lade denne Sag ligge ganske rolig og ikke føre den ned i Salen og derved vække Forhaabninger, som han maaske ikke fuldt ud kunde fyldestgøre, saa vilde han for sit Vedkommende se paa denne Sag med den største Velvillie og se at faa noget gennemført. Men hvad gjorde saa de ærede Medlemmer (Harald Jensen og K. M. Klausen)? Ja, de vilde jo have et Agitationsnummer, de vilde have et af deres mange Bravonummere, som naturligvis skulde gøre sig blandt Skovarbejderne, saa at de kunde se, som jeg sagde under Forhandlingerne, at der var saadan